

Posudek vedoucího diplomové práce

Posluchačka Šárka Chmelíková předložila na Husitské teologické fakultě UK, Katedře psychosociálních studií magisterskou práci *Poslední věci člověka, eutanázie a paliativní péče*.

Kromě úvodu a závěru práci rozdělila do tří kapitol. V kapitole první *Eutanázie* se zabývá základním pojmoslovím, dějinným hlediskem, sleduje přístupy teoretické i právní ve vybraných zemích včetně České republiky. Srovnává argumenty pro i proti, neopomíná ani otázku důstojného umírání a ritualizace smrti.

Kapitola *Paliativní a hospicová péče* po základních informacích o hospicích a formách paliativní péče se věnuje hospicům v České republice. Klíčová témata pak nalezneme v podkapitolách o *potřebách umírajících*, tělesných, psychických, sociálních i duchovních. Neopomíná ani „*potřeby okolostojících*“.

Praktická část (kapitola 3.) je věnována vlastnímu výzkumnému projektu a jistě ne nezajímavé jsou výsledky. Přes různorodost názorů Šárce Chmelíkové vychází, že „převážil počet důvodů proti nad počtem důvodů pro eutanázii“ (s. 72). Přesto dále vychází, že „většina respondentů vyjádřila názor, že člověk má právo rozhodovat o své vlastní smrti... že souhlasí s možností legalizovat eutanázii v ČR“ (tamtéž). A že většina nemá zkušenost s hospicem a přesto hospicovému hnutí důvěřují (srov. tamtéž).

Posluchačka práci opřela o standardní českou literaturu a překlady do češtiny (mezi jinými Haškovcová, Kořenek, Křivohlavý, Kübler-Rossová, Opatrný, Svatošová). Pracovala také s internetovými zdroji. Zde je nutno práci kladně hodnotit, ale zároveň je tu i zdroj pro pokoru vědecké práce, logicky

zbývá nedozírná odborná literatura, zejména zahraniční, která by mohla být zpracována...

Práce je pečlivá, tam kde se posluchačka snaží o zhuštění informací do zkratky, vzniká nebezpečí, že může dojít k nedorozumění. Zejména v charakteristikách přístupů vybraných zemí. Autorka se opírá o studii vypracovanou pro Radu Evropy (Dotazník). Snaží se stručně ukázat na teorie i praxe v jednotlivých zemích, v podstatě se jí to daří, ale právní slovník zákonů je tak komplikovaný, že se zkratkou dopouští zjednodušení. To ale pocítí spíše ti, kteří se zabývají právní stránkou věci.

V popisu přístupů např. Vatikánu mohla myslím sáhnout, jsme pořád na teologické fakultě, k samotným papežským encyklikám či jiným oficiálním textům a neomezit se na sdělení z druhé ruky (např. na s. 25 cituje papeže z Práva).

2
10 | Dotazníkovou část hodnotím co do výsledků, metodika byla vedena paní prof. PhDr. B.Krahulcovou, CSc.

Je pravda, že kritických poznámek by bylo tolik, kolik je hlav kritiků a více. To nic nemění na skutečnosti, že práce je solidní, vyhovuje požadavkům na diplomovou práci kladeným, je opřena o odbornou literaturu, metodicky vyvážená, integruje i vlastní zájem a přístup.

Proto práci doporučuji k obhajobě s klasifikací výborně.

Doc.ThDr. Václav Ventutra, ThD.

23. dubna 2005